Ս. Աստուածածնի՝ եւ յատենի անդ յայտնապէս առաջի ամենեցուն հրաժարեցաւ 'ի կոչմանէն յայնմանէ։ Խնդրեալ էին երրեմն և ժողովուրդք Կարնոյ զԳրիգոր՝ Առաջնորդ քաղաքին իւրեանց՝ այլ չէր հնար լինիլ այնմ։

Ապա առաջի եդին հրաւիրակքն էջմիածնի զայլ գիր. եթէ չառնուցու յանձն Գրիգոր, ասեն. խնդրեմք զՂազար վարդապետն Ջահկեցի, և ոչ զայլ ոք. դրեցին յայնժամ առ Ղազար վարդապետ 'ի Զմիւռնիա, զի եկեալ անտի երթիցէ 'ի Ս. Էջմիածին. (Օգոստոս 7)։ Ի վաղիւն տօն Եփեսոսի Ս. Ժողովոյն, եկն հրաման խիստ յԵկեղն Մէկէմմէա Փաշայէ առ Յովհաննէս Պատրիարք, պատուիրել յեկեղեցիս, զի մի' երգեսցեն զյեսին երիս տունս Ով հրաշալի երգոյն, և նա առ ահին, այնպէս արար. եւ եղեւ աղմուկ եւ խռովութիւն 'ի մէջ ժողովրդոց։ Ոմանք 'ի Կեսարացւոց ետուն ասել յիւսկիւտար զՇարականն զայն եւ մատնեցան 'ի թի Արքունի նաւատեղեաց ոգիք 6 (Սեպտեմբեր 12)։ Եպարքոսն Մէօհսիւն օղլու դարձաւ 'ի պատերազմէն դրօշիւք եւ երեւելի փառօք, և եմուտ 'ի մայրաքաղաքն և զնաց 'ի պալատն Արքայի. եւ ապա ընկեցեալ 'ի պատուոյն տարագրեցաւ 'ի Թեսաղոնիկէ, եւ փոխանակ նորա ամբարձաւ յայն իշխանութիւն Գայմագամն, հակառակն քրիստոնէից (Յունվար 20)։ Ամբաստանեցաւ Ղազար վարդապետ 'ի Դուռն 'ի Բդեշխէն Կարնոյ, իբր առանց հրովարտակի, և առաքեցաւ Նուիրակապետն Եպարքոսին ածել զնա 'ի Կոստանդինուպոլիս. թէպէտեւ Գրիգոր եւ Յովհաննէս բազումս աշխատ եղեն դարձուցանել զնա յետս, այլ չեղեւ հնար։ (Փետրվար 2) լուան թէ մեռեալ է Բդեշխն Կարնոյ, և Ղազար վարդապետ զերծեալ 'ի Ս. Էջմիածին։ (Մարտ 13) եկ արտաքս Թուղն կայսերական, և վէզիրն մեծ գնաց 'ի պատերազմ ընդդէմ Աւստրիոյ։ Յերկրորդ Կիւրակէի աղուհացից, խորհեցան Գրիգոր և Յովհաննէս ընդ գլխաւորս ազգին, եւ առաքեցին զոմանս առ դեսպանն Գաղղիոյ, լինել միջնորդ և ձեռնտու կարգադրութեան խնդրոյն Երուսաղէմի (1738, յ2 Ապրիլի)։ Յետ կատարելոյ Գրիգորի զտօն Պասեքին յեկեղեցի Ս. Գեորգայ, դարձաւ յիւսկիւտար 'ի վանքն. և մեծաւ ջանիւք գնեաց զերիս բաժինս այգւոյ տեղւոյն